

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการตรวจสอบ
ทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษา
ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติดที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้แล้ว และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่
คณะกรรมการหรือเลขาธิการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวด้วย

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อ
ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัย
ชี้ขาด

หมวด ๑

หน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนำทรัพย์สินนั้นและหรือเอกสารที่
เกี่ยวข้องเท่าที่มี มาส่งมอบให้ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดหรือผู้อำนวยการ
ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค เพื่อเก็บรักษาไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นการประกอบกิจการ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือเกษตรกรรม ที่มีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งรายงานเลขานุการทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๖ ในกรณีปกติ ให้ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาเสพติดหรือผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดได้ในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร เลขาธิการจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ ประกอบด้วยข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน หรือจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาเสพติดหรือผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค ให้เป็นผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินประเภทใดหรือทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดโดยเฉพาะก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๖ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินที่จะต้องเก็บรักษาหรือส่งมอบ
- (๒) จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษา
- (๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบทรัพย์สิน
- (๔) เก็บรักษากุญแจและรหัสของสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๘
- (๕) ตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ความชำรุดบกพร่อง และรายงานความเคลื่อนไหวหรือผลการตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งนี้ตามที่เลขาธิการกำหนด
- (๖) เก็บรักษาทรัพย์สินที่ได้รับมอบไว้ให้ปลอดภัย
- (๗) ส่งมอบทรัพย์สินแก่บุคคลที่เลขาธิการมีคำสั่ง

ข้อ ๘ กุญแจและรหัสให้แยกกันเก็บรักษาไว้ โดยให้ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาเสพติดเก็บรักษารหัส และให้หัวหน้าฝ่ายเลขานุการและบริหารงานกองทุน และหัวหน้างานติดตามและเก็บรักษาทรัพย์สิน เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

สำหรับในส่วนภูมิภาค ให้ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคเก็บรักษารหัส และให้หัวหน้าฝ่ายปราบปรามยาเสพติด และหัวหน้างานธุรการ เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

หมวด ๒

วิธีการเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๘ ในการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้พึงปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัตรหรือเครื่องหมายติดไว้กับทรัพย์สินนั้นตามบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ ๗ (๒) เพื่อสะดวกและง่ายต่อการค้นหาและอ้างอิง

(๒) เก็บรักษาทรัพย์สินตามประเภท สภาพ และขนาดของทรัพย์สินในสถานที่หรือห้องที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

ข้อ ๑๐ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขนย้าย ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นสมควร อาจจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินยินยอม หรือ

(๒) จัดให้ผู้อื่นดูแลรักษาทรัพย์สิน เช่น จ้างคนเฝ้าทรัพย์สิน

ข้อ ๑๑ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นทรัพย์สินตามข้อ ๕ วรรคสอง เลขาธิการจะมีคำสั่งตั้งผู้จัดการหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือกิจการดังกล่าว โดยให้ส่งมอบเงินรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินภายในเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้ เพื่อเก็บรักษาเช่นเดียวกับทรัพย์สินและเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้รายงานคณะกรรมการในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ข้อ ๑๒ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นเงินสด ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๓ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกันให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ตามข้อ ๖ เก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยในบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ ๗ (๒) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นตามสมควรด้วย

ข้อ ๑๔ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็วเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร เมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่นหรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมากหรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมีหรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาตามข้อ ๑๔ ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือการเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากเกินไป เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๑๖ การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินออกนอกสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ศักดิ์ สนองชาติ

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน